

14.9.2011

B7-0513/2011 }
B7-0515/2011 }
B7-0516/2011 }
B7-0517/2011 }
B7-0518/2011 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

S&D (B7-0513/2011)
PPE (B7-0515/2011)
ECR (B7-0516/2011)
Verts/ALE (B7-0517/2011)
ALDE (B7-0518/2011)

w sprawie sytuacji w Libii

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Ioannis Kasoulides, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Simon Busuttil, Arnaud Danjean, Tokia Saïfi, Laima Liucija Andrikienė, Othmar Karas, Tunne Kelam, Alf Svensson, Ria Oomen-Ruijten, Elena Băsescu, Nadezhda Neynsky, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Santiago Fisas Ayxela, Salvatore Iacolino, Hans-Gert Pöttering, Roberta Angelilli, Franck Proust, Dominique Vlasto, Agnès Le Brun, Georgios Koumoutsakos, Anna Ibrisagic

w imieniu grupy politycznej PPE

Ana Gomes, Véronique De Keyser, Pier Antonio Panzeri, Kristian Vigenin, Roberto Gualtieri, María Muñoz De Urquiza, Carmen Romero López, Harlem Désir, Vincent Peillon, Rovana Plumb, Rosario Crocetta

w imieniu grupy politycznej S&D

Kristiina Ojuland, Marielle De Sarnez, Niccolò Rinaldi, Edward McMillan-

RC\877310PL.doc

PE472.694v01-00 }
PE472.696v01-00 }
PE472.697v01-00 }
PE472.698v01-00 }
PE472.699v01-00 } RC1

Scott, Sonia Alfano, Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Graham Watson, Ramon Tremosa i Balcells, Jelko Kacin

w imieniu grupy politycznej ALDE

Daniel Cohn-Bendit, Franziska Katharina Brantner, H el ene Flautre, Judith Sargentini, Eva Joly, Isabelle Durant, Malika Benarab-Attou, Yannick Jadot, Barbara Lochbihler, Ulrike Lunacek

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Por eba, Konrad Szymański, Ryszard Czarnecki, Adam Bielan, Michał Tomasz Kamiński, Geoffrey Van Orden

w imieniu grupy politycznej ECR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Libii

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1970 (2011) z dnia 26 lutego 2011 r. i nr 1973 (2011) z dnia 17 marca 2011 r.,
 - uwzględniając zawieszenie w dniu 22 lutego 2011 r. negocjacji w sprawie umowy ramowej między UE a Libią,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Libii z dnia 18 lipca 2011 r.,
 - uwzględniając konferencję międzynarodowej grupy kontaktowej, która odbyła się w dniu 1 września 2011 r. w Paryżu,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Libii, szczególnie tę z dnia 10 marca 2011 r., oraz zalecenie z dnia 20 stycznia 2011 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 13 września 2011 r. w sprawie Libii,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że po sześciu miesiącach walk, które doprowadziły do śmierci tysięcy osób oraz do alarmującej sytuacji humanitarnej i ogromnych cierpień, reżim Kaddafiego upadł, a rząd tymczasowy kierowany przez Tymczasową Radę Narodową ma rozpocząć prace na rzecz budowania nowej Libii;
- B. mając na uwadze, że rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1970 i nr 1973 przyjęto w następstwie brutalnych represji wobec pokojowych demonstrantów, w tym rażącego i systematycznego łamania praw człowieka, oraz wobec faktu, że libijski reżim nie zdołał wywiązać się z określonego prawem międzynarodowym obowiązku ochrony ludności Libii;
- C. mając na uwadze uformowanie koalicji przez kraje pragnące wprowadzić w życie rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1973; mając na uwadze, że w drugiej fazie mandat ten został przejęty przez NATO; mając na uwadze, że prowadzona przez NATO operacja powietrzna „Odyssey Dawn” będzie kontynuowana tak długo, jak będzie to konieczne w celu ochrony ludności cywilnej w Libii;
- D. mając na uwadze, że Tymczasowa Rada Narodowa będzie musiała jednocześnie zaspokoić najpilniejsze potrzeby ludności, położyć kres przemocy, ustanowić państwo prawa oraz podjąć się arcytrudnego zadania, jakim jest budowa tożsamości narodowej oraz stworzenie dobrze funkcjonującego państwa demokratycznego; mając na uwadze, że Tymczasowa Rada Narodowa zobowiązała się do szybkiego wstąpienia na drogę legitymacji demokratycznej, opracowując projekt konstytucji i przeprowadzając jak najszybciej wolne i uczciwe wybory;

RC\877310PL.doc

PE472.694v01-00 }
PE472.696v01-00 }
PE472.697v01-00 }
PE472.698v01-00 }
PE472.699v01-00 } RC1

- E. mając na uwadze, że Międzynarodowy Trybunał Karny wydał w dniu 27 czerwca 2011 r. nakaz aresztowania Muammara Kaddafiego, jego syna Saifa al-Islama Kaddafiego oraz byłego szefa wywiadu Abdullaha al-Sanussiego za domniemane zbrodnie przeciwko ludzkości popełniane od początku powstania ludowego;
- F. mając na uwadze, że według Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców od początku rewolty w Libii około 1500 libijskich uchodźców zginęło, próbując przedostać się do Europy przez Morze Śródziemne;
- G. mając na uwadze, że w dniu 1 września 2011 r. w Paryżu odbył się szczyt „Przyjaciele Libii”, w którym udział wzięło około 60 państw i organizacji międzynarodowych i którego celem było skoordynowanie działań międzynarodowych na rzecz pomocy w odbudowie Libii;
- H. mając na uwadze, że UE zapewniła wsparcie humanitarne w wysokości ponad 152 mln EUR, a w dniu 22 maja 2011 r. wiceprzewodnicząca/ wysoka przedstawiciel otworzyła biuro UE w Bengazi w celu nawiązania kontaktów z Tymczasową Radą Narodową i wspomożenia Libii w przygotowaniu się do następnego etapu przemian demokratycznych; mając na uwadze, że w dniu 31 sierpnia 2011 r. otworzono biuro UE w Trypolisie;
- I. mając na uwadze, że UE jest żywotnie zainteresowana demokracją, stabilnością, dobrobytem i pokojem w Afryce Północnej,
1. oczekuje na zakończenie sześciomiesięcznego konfliktu w Libii i z zadowoleniem przyjmuje upadek 42-letniego autokratycznego reżimu Muammara Kaddafiego, ponoszącego odpowiedzialność za długie i ogromne cierpienia narodu libijskiego; gratuluje narodowi libijskiemu odwagi i determinacji oraz podkreśla, że wolne i niezależne aspiracje narodu libijskiego powinny być siłą napędową procesu przemian, ponieważ jedynie silna odpowiedzialność lokalna zagwarantuje ich sukces;
 2. wzywa wiceprzewodnicząca/ wysoką przedstawiciel do opracowania autentycznej, skutecznej i wiarygodnej strategii na rzecz Libii oraz apeluje do państw członkowskich UE, aby wdrożyły tę strategię, powstrzymując się od jednostronnych działań lub inicjatyw, które mogłyby ją osłabić; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zaoferowania pełnego poparcia w procesie przejściowym, który należy obecnie przejść, aby w skoordynowany sposób stworzyć wolną, demokratyczną i bogatą Libię, unikając powielania działań i przyjmując podejście wielostronne;
 3. wyraża pełne poparcie dla Tymczasowej Rady Narodowej, która stoi przed wyzwaniem polegającym na stworzeniu nowego państwa reprezentującego wszystkich Libijczyków; z zadowoleniem przyjmuje niedawne uznanie Tymczasowej Rady Narodowej przez wiele krajów i wzywa wszystkie państwa członkowskie UE oraz wspólnotę międzynarodową, aby uczyniły to samo; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszyscy stali członkowie Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym ostatnio Chiny, uznały Tymczasową Radę Narodową za legalne władze w Libii; wzywa wszystkie kraje Unii Afrykańskiej do uznania Tymczasowej Rady Narodowej; wzywa Tymczasową Radę Narodową do pełnego przyjęcia odpowiedzialności za bezpieczeństwo i dobrobyt narodu libijskiego, a także do działania w sposób przejrzysty i w pełni zgodny z zasadami demokratycznymi oraz międzynarodowym

RC\877310PL.doc

PE472.694v01-00 }
PE472.696v01-00 }
PE472.697v01-00 }
PE472.698v01-00 }
PE472.699v01-00 } RC1

prawem humanitarnym; wzywa wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel, Radę i Komisję do dalszego promowania stosunków z Tymczasową Radą Narodową i wspierania nowych władz libijskich w budowaniu zjednoczonej, demokratycznej i pluralistycznej Libii, w której wszyscy libijscy obywatele, a także pracownicy napływowi i uchodźcy będą mieli zagwarantowane podstawowe swobody i sprawiedliwość;

4. podkreśla, że zbrodnie przeciwko ludzkości nie mogą pozostać bezkarne, a Muammar Kaddafi i członkowie jego reżimu muszą zostać pociągnięci do odpowiedzialności i zgodnie z zasadami państwa prawa postawieni przed sądem za popełnione przestępstwa; wzywa bojowników Tymczasowej Rady Narodowej o powstrzymanie się od odwetu i pozasądowych egzekucji; oczekuje, że jeśli Kaddafi i członkowie jego reżimu zostaną postawieni przed wymiarem sprawiedliwości w Libii za wszystkie zbrodnie popełnione w czasie dyktatury, a nie tylko za zbrodnie, o które oskarżył ich MTK, libijskie sądy i postępowania karne będą w pełni przestrzegały międzynarodowych norm uczciwego procesu, w tym przejrzystości wobec międzynarodowej obserwacji, i wykluczały karę śmierci;
5. wzywa wszystkie kraje, szczególnie sąsiadów Libii, do współpracy z nowymi władzami libijskimi i międzynarodowymi organami wymiaru sprawiedliwości, zwłaszcza z MTK, w celu zapewnienia, że Kaddafi i jego najbliższe otoczenie zostaną postawieni przed wymiarem sprawiedliwości; przypomina, że np. Niger i Burkina Faso są stronami MTK i dlatego mają obowiązek współpracować z Trybunałem i przekazać Kaddafiego i jego oskarżonych krewnych MTK, jeśli znajdą się oni na terytorium tych krajów; ubolewa nad ofertą azylu dla Kaddafiego ze strony Gwinei Bissau, która oświadczyła, że przyjęłaby go na swoim terytorium, i oświadcza, że stałoby to w sprzeczności ze zobowiązaniami tego kraju, wynikającymi z umowy z Kotonu;
6. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie, podjęte przez państwa i organizacje międzynarodowe obecne na szczycie „Przyjaciele Libii” w dniu 1 września 2011 r. w Paryżu, aby bezzwłocznie uwolnić zamrożone libijskie aktywa o wartości 15 mld USD, a także decyzję UE o zniesieniu sankcji nałożonych na 28 podmiotów libijskich, w tym m.in. porty, przedsiębiorstwa naftowe i banki; wzywa państwa członkowskie UE do wystąpienia do Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych o zezwolenie na uwolnienie wciąż zamrożonych aktywów libijskich w celu udzielenia pomocy Tymczasowej Radzie Narodowej w ustanowieniu rządów w tym okresie przejściowym i zwraca się do państw członkowskich, aby w szczególności zrealizowały obietnice poczynione na konferencji paryskiej; apeluje o przeprowadzenie międzynarodowego dochodzenia w celu zlokalizowania skradzionych aktywów i pieniędzy rodziny Kaddafiego i zwrócenia ich Libii;
7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE zaznaczyła swoją obecność w Trypolisie wkrótce po wyzwoleniu miasta i otworzyła biuro UE w stolicy; oczekuje, że biuro jak najszybciej osiągnie pełen skład tak, aby mogło wykorzystywać istotne działania prowadzone przez biuro UE w Bengazi do dalszego promowania stosunków z Tymczasową Radą Narodową i wspierać nowe władze Libii w zaspokajaniu najpilniejszych potrzeb ludności libijskiej;
8. zaleca niezwłoczne wysłanie delegacji Parlamentu Europejskiego do Libii w celu oceny sytuacji, przekazania sygnału poparcia i solidarności oraz podjęcia dialogu z Tymczasową Radą Narodową, społeczeństwem obywatelskim i innymi ważnymi podmiotami w tym kraju;

9. podkreśla, że wiarygodność przejściowego rządu Tymczasowej Rady Narodowej będzie zależała od jego możliwości zajęcia się najpilniejszymi kwestiami przy równoczesnym tworzeniu warunków dla instytucji demokratycznych; wzywa Tymczasową Radę Narodową do rozpoczęcia jak najbardziej przejrzystego procesu przemian, obejmującego jak największą liczbę kluczowych podmiotów ze wszystkich regionów kraju w celu zwiększenia legitymizacji i doprowadzenia do narodowego pojednania, a tym samym do uniknięcia powstawania frakcji regionalnych, etnicznych lub plemiennych, które mogłyby przyczynić się do dalszej eskalacji przemocy; wzywa Tymczasową Radę Narodową do zadbania o to, aby wszystkie warstwy społeczeństwa libijskiego wykazały się zaangażowaniem, a także do nadania odpowiednich praw kobietom i mniejszościom w procesie przejścia do demokracji, a to poprzez zachęcanie ich do udziału w życiu społeczeństwa obywatelskiego, w mediach, partiach politycznych oraz wszelkiego rodzaju politycznych i gospodarczych organach decyzyjnych;
10. zwraca uwagę na przemówienie wygłoszone w Trypolisie przez przewodniczącego Tymczasowej Rady Narodowej Mustafę Ad-Dżalila, który oświadczył, że Libia będzie umiarkowanym krajem muzułmańskim, co znajdzie swój wyraz w konstytucji, oraz państwem otwartym na udział kobiet w życiu publicznym; oznajmia, iż oczekuje, że Tymczasowa Rada Narodowa wywiąże się ze swych obowiązków i spełni podjęte zobowiązania w zakresie budowania tolerancyjnego, zjednoczonego i demokratycznego państwa w Libii, zapewniającego wszystkim obywatelom libijskim oraz pracownikom napływowym i cudzoziemcom ochronę powszechnych praw człowieka; wzywa Tymczasową Radę Narodową do aktywnego zachęcania kobiet i ludzi młodych do udziału w procesach politycznych, których celem jest tworzenie partii politycznych i instytucji demokratycznych;
11. wzywa Tymczasową Radę Narodową do niezwłocznego zaprowadzenia sprawiedliwości i zainicjowania procesu narodowego pojednania; zwraca się do wiceprzewodniczącej/ wysokiej przedstawiciel o wysłanie ekspertów i trenerów w dziedzinie mediacji i dialogu w celu wsparcia Tymczasowej Rady Narodowej i innych libijskich podmiotów;
12. podkreśla znaczenie badania wszystkich przypadków łamania praw człowieka niezależnie od tego, kto je popełnił; jest zdania, że powinno to stanowić istotny element procesu pojednania w kraju rządzonym przez samych Libijczyków;
13. wzywa wszystkie siły Tymczasowej Rady Narodowej do przestrzegania międzynarodowych praw humanitarnych w zakresie traktowania jeńców wojennych, tj. pozostałych wojsk i najemników Kaddafiego; wzywa Tymczasową Radę Narodową do natychmiastowego uwolnienia afrykańskich pracowników napływowych i czarnych Libijczyków, których arbitralnie zatrzymano, uważając ich za najemników Kaddafiego, oraz do postawienia przed niezależnym sądem sprawców zbrodni;
14. wzywa Tymczasową Radę Narodową, aby zapewniła ochronę szczególnie zagrożonym grupom mniejszościowym, w tym tysiącom migrantów z Afryki Subsaharyjskiej, którzy są narażeni na nękanie tylko z powodu koloru skóry, oraz aby zadbała o ochronę i ewakuację migrantów, którzy wciąż nie mogą wydostać się z ośrodków Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM) lub prowizorycznych obozów; w związku z tym wzywa wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel, aby zapewniła Tymczasowej Radzie

Narodowej europejskie wsparcie w dziedzinie mediacji, tak aby odpowiedzieć na tę pilną sytuację zgodnie ze standardami praw człowieka i ze standardami humanitarnymi, apeluje do państw członkowskich UE i do Komisji o udzielenie pomocy w przesiedlaniu uchodźców, którzy nadal przebywają w obozach na granicy tunezyjskiej i na innych granicach po tym, jak uciekli przed konfliktem, i dla których powrót do Libii stanowiłby zagrożenie życia;

15. podkreśla, że to naród libijski rozpoczął rewolucję i prowadził dalsze działania; uważa, że przyszłość Libii musi pozostać w gestii narodu libijskiego, a pełna suwerenność tego kraju ma zostać zapewniona;
16. wzywa wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel, Komisję i państwa członkowskie UE do dostarczenia pomocy mającej na celu reformę libijskiego sektora bezpieczeństwa, w tym policji i sił zbrojnych, a także rozbrojenie, demobilizację i reintegrację byłych bojowników, a także wzmocnienie kontroli granic i kontroli przemytu broni we współpracy z krajami ościennymi; jest szczególnie zaniepokojony ogromną ilością broni, którą zatrzymali bojownicy i cywile, ponieważ stwarza to zagrożenie dla życia ludności, a zwłaszcza grup wrażliwych, jak kobiety i dzieci;
17. podkreśla znaczenie pomyślnego rozwiązania konfliktu libijskiego dla regionu oraz w kontekście „arabskiej wiosny”; wzywa pozostałych liderów w regionie do wyciągnięcia wniosków z sytuacji w Libii i do zwrócenia uwagi na nasilające się ruchy społeczne domagające się przestrzegania swoich praw i wolności;
18. wzywa Tymczasową Radę Narodową, aby przyjęła wysokie standardy przejrzystości w krajowych strategicznych sektorach gospodarki, tak aby na zasobach naturalnych Libii skorzystali wszyscy mieszkańcy;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel, rządów i parlamentom państw członkowskich, Zgromadzeniu Parlamentarnemu Unii dla Śródziemnomorza, Unii Afrykańskiej, Lidze Arabskiej, a także Tymczasowej Radzie Narodowej Libii.